

skabtes der selvfølgelig mere Arbejde. Dernæst har jeg vist dem, hvorledes man paa Spise- og Klædevarer gennemgaaende har haft for Dje at lette Smaamanden og til Dels sigtet paa at give nogen Erstatning derfor ved en Told paa Lüksusvarer, som særlig vilde ramme de højere Stænder. De ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) og Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) ere sigtede for Kjøbenhavneri og for at indtage et Grossererstandpunkt. De Herrer, hvem man har villet kaste disse Ord i Ansigtet, have, som jeg nu, talt om Venstres Toldpolitikk, som hvad Retning og Tendens angaar, fuldt ud falder sammen med, hvad man allerede har arbejdet for i 18 Aar. Jeg vil spørge De Herrer, der stille Kjøbenhavneri og Grossererprincipper ud, dersom det at hævde disse Betragtninger, som jeg her har yderligere fremsat, og som Venstre tidligere har holdt paa, dersom det er Kjøbenhavneri, og dersom det er et særligt Grossererstade, hvorfor har saa Venstre her i Salen indtaget dette Standpunkt i 18 Aar; det er jo Venstres gamle Standpunkt, og saa have vi jo her i Salen alle været Grosserere og Kjøbenhavnere i 18 Aar. Det forekommer mig ganske beghnderligt, at man kaster omkring med den Slags Talemaader, hvorved man egentlig kun rammer sig selv. Thi derfor tog jeg det nyeste frem, fordi det rammer en Del af vore nyeste Medlemmer, som have været med til at anbefale dette ved Navns Underkrift, og naar man mente, at i den Retning skulde man gaa, saa maa disse Medlemmer ogsaa have været med til Kjøbenhavneri og Grossereranskuelse. Men maa jeg spørge De Herrer, er det ikke et noget naivt Standpunkt, hvis de tro, det er Grossererne, der afholde og bærer Tolden, og at det er dem, der saa har meget større Gavn, hvis noget er toldfrit. (A. Sørensen: I mange Tilfælde). Ja, min ærede Nabo begynder nu at trække i Land og siger „i mange Tilfælde“. Jeg maa ogsaa benægte dette, der gives ikke et eneste Tilfælde. Der er vist ikke en eneste Købmand — der da ikke er en Idiot — for der kan ogsaa være Købmænd, der ere Idioter, skønt det vel ikke er mange — der betaler Tolden for Tømmer og Træ o. s. v. og ikke lader sig betale igen. Tror De Herrer ikke snarere, det er saadan, at naar Tømmeret er betalt hos den, man har købt det hos i det fremmede Land, og man har betalt Tolden, saa lægger man de Beløb, som man har betalt for Tømmeret og for Tolden sammen og beregner sin Avance og sin Rente, ikke blot af det man har indkøbt Varen for, men ogsaa for Tolden, man har

udlagt, og saa lader man behageligt sine Kunder betale baade Indkøbspris, Told, Avance og Rente baade for Told og Indkøbspris. Saaledes er det absolut. Spørg Smeden, naar han køber Jærnstængerne, om hans Kunder ikke staa sig ved, at Stangjernet bliver billigere; spørg om han ikke kan sælge et Bløjærn billigere, eller Bygmesteren om et Hus ikke kan bygges billigere, naar Tolden paa Jærnet bliver billigere og Tømmertolden væsentlig nedsat; og saadan gaar det ogsaa med andre Ting, Glas o. s. v. Det forekommer mig, at det kun er en Opfattelse for Børn og barnlige Sjæle, der staa paa det Standpunkt, at de mene, at man frier Købmanden for en Udgift ved at fri ham for Tolden. Det forekommer mig, at navnlig de, der ville forsvare en ny Toldlov, af en saa epologerende Natur, burde forstaae os for saadanne Udtalelser. Jeg vil blot sige: Ere de 2 ærede Medlemmer, der fremdrog den gamle Toldpolitikk, ere de befængte med Kjøbenhavneri og Grossererbæsen, saa er jeg absolut ogsaa befængt med disse to Ting, og saa har hele Venstre været det i 18 Aar. Nej, Skikford vige vi ikke for; der skal Grunde til og overbevisende Grunde, og de Grunde ere ikke særlig overbevisende for mig, naar de samme Medlemmer her staa op og forsvare f. Eks. dette Forslag, som for godt et Aar siden sagde til os, at de betragtede Gennemførelsen af et saamlet Toldlovsforslag som en af de Op-gaver, der mindst burde opfattes, anbefalede Forandringer af Tolden paa de Genstande og Artikler, som jeg har nævnt og sagde, at hvor gerne man end vilde være videre ved Sukkertolden, end Nedsættelse med $\frac{1}{5}$, saa kunde man ikke gøre dette af Hensyn til det finansielle Spørgsmaal, da man saa maatte forlade andre Synspunkter, som man ansaa rigtige. Naar de nu komme og fremstille for os alt, hvad de selv have anbefalet os, som doktrinært Bindehuggeri, Kjøbenhavneri; og hvad de ellers ville lave ud deraf, saa siger jeg: Vi blive ikke saa let overbeviste af saadanne Talere, der saa hurtigt og let skifte Standpunkt i saa store Spørgsmaal. Der er altsaa i Virkeligheden i dette Lovforslag ikke en Stump af noget, der skulde fremme Erhvervslivet; thi Konserverfabrikkerne kunne aldeles ikke komme til at lide ved den nuværende Tilstand med de Vædringer, som jeg er overbevist om lettelig ville kunne staffles til Veje, som det blev paapeget af en æret Taler i Dag, men en anden Industri kunde maasse komme til at lide under den ene Side af Forslaget, hvilket imidlertid ikke trykker min Betragtning; hvad der dernæst efter min Betragt-